

for at sætte „fuldstændig Erstatning“ ind, tror jeg ogsaa, det ærede Medlem angav, men jeg vil dog gerne minde dette Ting om, at Tscherning, Balthazar Christensen, Gleerup og hele Bondevennernes Parti den Gang stemte for, at Ordet „fuldstændig“ ikke skulde staa der, fordi de ikke ønskede, at dette Ord skulde blive misbrugt i en kommende Tid. Overfor denne Frygt, som Tscherning udtrykte ved at foreslaa, at Ordet „fuldstændig“ skulde udgaa, for hvilket 44 Medlemmer af den grundlovgivende Rigsforsamling, nemlig Bondevennerne, stemte, argumenterede man imidlertid fra Høje derhen, at ingen kunde dog tro, at Erstatningen kunde bestemmes af den, der ejede Værene, og at han skulde angive, hvilken Pris han satte paa sine Varer, men at det netop var det Skøn, der fremkom, over Værens Værdi gennem de lovlige Myndigheder, der maatte være det afgørende. Men det er jo det, der nu har fundet Sted, at det, som Tscherning i Aanden forudsaa — Misbrugen af Ordet „fuldstændig“, og som Bondevennerne derfor den Gang advarede imod —, det dukker nu op, fremført af det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen) og ivrigt understøttet af det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin). Jeg erkender, at det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds er i mere lige Linie med dem, der er hans naturlige Forgængere paa den grundlovgivende Rigsforsamling, end det ærede Medlem for Horsens Landkreds er. Men selv de Mænd, der paa den grundlovgivende Rigsforsamling repræsenterede den konservative Anskuelse, har dog ingen Sinde, saa vidt jeg kan erindre disse Forhandlinger efter Gennemlæsning, villet fremføre saadanne Anskuelser, som nu det ærede Medlem meget naturligt efter sinsærlige Børsvirksomhed kommer til at gøre gældende, at en Vares Værdi er den Pris, der sættes paa den. Den Pris, der sættes paa en Vare, kan mangfoldige Gange være Resultatet af den fuldkomneste Svindel, der har skruet en Vare op endog til 100—200—300 Procent mere end dens virkelige Værdi, og i det Øjeblik, denne Svindel styrter sammen, falder Prisen ogsaa ned til det, som er Værens sande Værdi; i det Øjeblik, Svindelen styrter sammen, ser man, at Prisen er eet, og at Værdien til syvende og sidst er noget andet. Men det er meget rigtigt, at Værdi og Pris i Handel og Vandel meget hyppigt falder sammen, nemlig naar Handelen er normal. Naar Forholdene ikke er ude af Ligevægt, og naar ikke alle Fuger ry-

ster, naar Forholdet mellem Tilbud og Efterspørgsel er regelmæssigt, da kan Handelsprisen gennem normal Prisansættelse ogsaa virkelig siges at angive Værdien; men naar alting forandres, kan Prisen i Handel og Vandel ikke være ene afgørende for Værdien, da spiller der ogsaa andre Forhold med ind.

Der er blevet rejst Indvendinger mod enkelte af mig fremsatte positive Bemærkninger. Saaledes har det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) sagt, at det ikke er muligt at skaffe Majs til lavere Pris end 22 Kr. 50 Øre. Da jeg fremsatte mine Bemærkninger, sagde jeg, at den Gang Vurderingskommissionen fastsatte sin Erstatning for Rugen, var Jydsk Andels-Foderstofforretnings Notering for Majs 17 Kr. 80 Øre til 18 Kr. 50 Øre og deromkring, og der havde været en noget vigende Tendens for Prisfastsættelsen. Det ærede Medlem har ved Oplæsning af en Bog dokumenteret, at det er selve Prisfastsættelsesøjeblikket, det kommer an paa, og den Gang Vurderingen fandt Sted, var Forholdet med Hensyn til Majs saadant og saadant. Ogsaa det ærede Medlem understøtter nu her alle de Bestræbelser for Prisforhøjelse, som paa det mærkværdigste synes at være Formaalet for mange Deltagere i denne Diskussion. Prisforhøjelse og Prisforhøjelse, det er Tendensen i denne Diskussion, og hvis den ikke modsiges, kan jeg forsikre Dem, vil denne Tendens blive imødekømt af Markedet, som ikke har noget imod, at Prisen stiger. Medens denne Forhandling har fundet Sted her, og hvor saa mange Kærneord er sagte om, hvad Markedspris betyder, er Markedsprisen paa Havre gaaet ganske betydeligt op paa Københavns Børs; paa den Maade har Outsiderne og maaske andre benyttet Lejligheden til at faa Prisen paa Havre ganske antageligt i Vejret i den sidste Tid. Der er intet som helst i Vejen for, at man ved Udtalelser her paa Rigsdagen kan fremme saadanne Tilbøjeligheder, der i Sandhed i Forvejen er til Stede, men jeg skulde tro, det var i vor Interesse ikke at give al Spekulation og alle Prisforhøjelsestendenser frit Løb her i Landet. Derfor har jeg fundet det nødvendigt overfor Spørgsmaalet om Majs at gøre opmærksom paa, at den Omstændighed, at Majs noteres til 22 Kr. 50 Øre eller 23 Kr., ikke er ensbetydende med, at til andre Priser kan Majs ikke faas her i Landet. Jeg er ikke i Stand til at sige ti Punkt og Prikke, hvad det vil koste